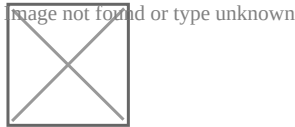

Μοναχός Γεώργιος Παντοκρατορινός (1902 - 11 Οκτωβρίου 1982)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Γεώργιος, ο εργάτης της νοεράς προσευχής-Φωτο Α.Τσουκνίδα

Μοναχός Γεώργιος- ο εργάτης της νοεράς προσευχής-Φωτο Α.Τσουκνίδα

Γεννήθηκε στο Σουφλί του Έβρου το 1902 ο κατά κόσμον Δήμος Ι. Καζακίδης. Νέος ήλθε το 1925 να μονάσει στο Παντοκρατορινό Κελλί του Αγίου Γεωργίου του Φανερωμένου της Καψάλας, στην υπακοή του εναρέτου Γέροντος Ευλογίου του νηστευτού (+1948), που υπήρξε υποτακτικός του περιβόητου ασκητή του Άθωνος Χατζη-Γιώργη (+1886). Εκάρην μοναχός το 1928. Μετά την οσιακή κοίμηση του Γέροντος Ευλογίου, ο π. Γεώργιος υποτάχθηκε πρόθυμα στον Γέροντα Παχώμιο (+1974), ο οποίος και αυτός υπήρξε θερμός φίλος της αρετής, όπως και ο παραδελφός του Δανιήλ (+1930).

Ο Γέροντας Γεώργιος είχε μεγάλη ευλάβεια στον άγιο μεγαλομάρτυρα Γεώργιο τον Τροπαιοφόρο, του οποίου τ' όνομα έφερε και διηγείτο με θέρμη, θαυμασμό και συγκίνηση τα θαύματα του προστάτη αγίου του Κελλιού τους, ο οποίος πολλές φορές φανέρωσε τη θαυματουργή του χάρη στους πιστούς δούλους του. Κάποτε ακινητοποίησε ληστές, που πήγαν να κλέψουν τους μοναχούς, και άλλοτε τους πήγε ψάρια στην πανήγυρή τους κατά θαυμαστό τρόπο...

Διακρινόταν για την υπακοή, την απλότητα, την ταπείνωση, τη σεμνότητα και το φιλακόλουθο. Ακόμη και ηλικιωμένος πήγαινε στις αγρυπνίες του Πρωτάτου και των Κελλιών. Επίσης χαρακτηρίζεται για την ελεήμονα καρδιά που έκρυβε. Τον γνωρίσαμε στις Καρυές και χαρήκαμε τη συναναστροφή μαζί του. Λιγομίλητος, καλοσυνάτος, δεν κατέκρινε κανέναν. Ευλογημένο γεροντάκι. Χαιρόταν να κάνει την πανήγυρη του αγίου του Κελλιού του. Όσοι περισσότεροι πήγαιναν, τόσο χαιρόταν. Τους έφτιαχνε και λουκουμάδες, για να τους ευχαριστήσει. Αγωνιζόταν να κρύβει την αρετή του.

Στην πανήγυρη του 1982 έδωσε όλο τον εαυτό του. Γνώριζε καλά ότι θα ήταν η τελευταία. Ο Γέροντάς του Παχώμιος πριν πολλά χρόνια του είχε πει: «Μόλις εσύ παιδί μου φθάσεις στα ογδόντα σου χρόνια, τότε θα κοιμηθείς. Ούτε νωρίτερα, ούτε αργότερα». Σε κάποιους μοναχούς που τον επισκέφθηκαν στα μέσα του 1982 έλεγε: «Φέτος φεύγω από τη ζωή αυτή, διότι έτσι μου είχε πει ο Γέροντάς μου πριν

40 χρόνια, ότι όταν φθάσεις στα ογδόντα σου, τότε θα κοιμηθείς». Έτσι κι έγινε. Γηροκομούμενος σε καλούς γειτόνους του και παρηγορούμενος από θεία οράματα ανεπαύθη εν Κυρίω ο μακάριος στις 11.10.1982 στο Κελλί του Αγίου Δημητρίου Τρυωνάδων.

Στον επίσκοπο Ροδοστόλου Χρυσόστομο κάποτε εκμυστηρεύθηκε εξομολογητικά, φοβούμενος μη πλανάται: «Μπαίνω για τον όρθρο πολύ νύχτα ακόμα, όπως συνηθίζουμε, προσκυνώ τις εικόνες και βλέπω ύστερα τα καντήλια, κι αν είναι κανένα σβησμένο το ανάβω. Με “τραβάει” ύστερα να δω πολύ προσεκτικά την εικόνα του Ιησού Χριστού μας. Αρχίζω ύστερα την ευχή. Στην αρχή την λέω καθαρά με το στόμα, την καταλαβαίνω όλη. Ύστερα τα χάνω. Ούτε εικόνα βλέπω, ούτε τα χείλη μου αισθάνομαι να λένε τίποτα. Μόνο που ειρηνεύουν όλα και μου φαίνεται σαν να λέγεται η ευχή μέσα μου· την ακούω και την καταλαβαίνω κατακάθαρα μέσα εδώ· και ευχαριστιέμαι, πολύ ευχαριστιέμαι. Όταν σταματάει, είναι ήδη χαραυγή και πολλές φορές ψηλωμένος ο ήλιος. Πάει λοιπόν η ακολουθία. Το ίδιο κι όταν μπαίνω για εσπερινό· με πιάνει η νύχτα και εσπερινό δεν κάνω. Το ίδιο παθαίνω και μπροστά στην εικόνα της Παναγίας μας. Την αγαπώ πολύ. Μ’ αρέσει πολύ να την αντικρίζω, κι αρχίζω το “Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς”· κι απ’ εκεί τα ίδια. Έχω και το φόβο μη και πέση απ’ τα χέρια μου το καντηλοκέρι και κάψω την εκκλησιά του Άη Γιώργη μου και καγώ κι εγώ· γι’ αυτό το σβήνω και το αποθέτω παρ’ εκεί, προτού αρχίσω την ευχή ...».

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Γέρων Γεώργιος από το Κελλί του Φανερωμένου (+1983), Πρωτάτον 2/1983, σσ. 26-27. Χρυσοστόμου Ροδοστόλου επισκόπου, Γράμματα και άρματα στον Άθωνα, Άγιον Όρος 2000, σσ. 188-192. Βασιλείου Ιωσαφαίου μοναχού, Ενάρετοι άνθρωποι που γνωρίσαμε στο Άγιον Όρος στις μέρες μας, Ο Όσιος Γρηγόριος 32/2007, σσ. 88-97.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Β΄ – 1956-1983, σελ. 1037- 1039 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.